

РЕШЕНИЕ

№ 18267

гр. София, 30.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 17.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5896** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс вр. чл. 30а, ал. 3 от Закон за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия.

Образувано е по жалба на В. Т. Г., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника му -адв. М. Н. – САК срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 24-VI-98-0160/01.06.2024 г. на началника на 01 РУ – СДВР, с която на основание чл. 41, т. 1 от ЗООРПСМ вр. чл.30, ал.1, т.1, предл.2 вр. с чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПAM) „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година.

С жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед за налагане на ПАМ, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването ѝ, както и противоречие с материалния закон. В тази връзка, се твърди, че жалбоподателят Г. не е осъществил от обективна и субективна страна състава на противообществена проява – спортно хулиганство, изразяващо се в нахлуване на спортния терен по време на провеждане на футболната среща между отборите на ПФК „ЦСКА-София“ и ПФК „ЦСКА 1948“ на 31.05.2024 г. В случая Г. се намирал на лекоатлетическата писта пред сектор „Г“ на стадиона, а на не спортния терен – зелената тревна настилка, върху която играят футболистите. Тази писта следвало да се разглежда като спортен терен, само ако върху нея се провеждат лекоатлетически състезания. Върху пистата на процесната дата били разположени автомобили на спешна медицинска помощ, полицейски автомобили, стюарди и лица

подаващи топката на играчите.

По изложените съображения се отправя молба към съда да отмени атакуваната заповед. Претендира се присъждане на направените от жалбоподателя разноски в производството.

В проведено по делото открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Същият се представлява от адв.Н., който поддържа жалбата и моли да бъде отменена оспорваната ЗПАМ, като незаконосъобразна. Излага аргументи, че от събраните по делото доказателства не се установило твърдяното в заповедта, че Г. е нахлул на спортния терен, с което виновно е нарушил разпоредбата на чл.21, т.4 от ЗООРПСМ. В заключение претендира в полза на доверителя му да бъдат присъдени разноските по делото, за които представя списък.

Ответникът – Началник на 01 РУ – СДВР, се представлява от юрк. С., който в дадения ход по същество на делото изразява становище за неоснователност на жалбата. Акцентира на обстоятелството, че В. Г. е регистриран в регистър „Спортни хулигани“ към МВР, като на същия през 2018 г. била наложена аналогична ПАМ за срок от една година. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 31.05.2024 г. на Национален стадион „В. Л.“ в [населено място] се провела футболна среща между отборите на ПФК „ЦСКА-София“ и ПФК „ЦСКА 1948“ с начален час 20:00 часа. В края на второто полувреме група от фенове от сектор „Г“ на стадиона нахлули на спортния терен.

С протокол по чл. 29, ал. 2 от ЗООРПСМ от 31.05.2024 г. от страна на служител на длъжност „информационно обслужване“ към Национален стадион „В. Л.“ – [населено място] са предадени доказателствени средства – оптичен носител, съдържащ записите от камерите към системата за видеонаблюдение на футболната среща.

С протокол за писмено показание на свидетел по ЗООРПСМ от 01.06.2024 г. е разпитана свидетелката Т. И. П. – Ш., която в качеството си на служител в 03 група „ХЕ“ към сектор „ММ“ – СДВР е присъствала на спортното мероприятие, като се е намирала в залата за видеонаблюдение на стадиона, разположена в сектор „В“, и е станала очевидец на събитията, описани в докладна записка относно извършена проверка по преписка рег. № 513р-55807/01.06.2024 г. по описа на СДВР. В показанията си св. Ш. посочва, че в края на второто полувреме, около 21:49 часа е наблюдавала в сектор „Г“ лице от мъжки пол на видима възраст от около 45- 50 години, високо 170-180 см., с овално лице и къса прошарена коса, с нормално телосложение, облечено с черна тениска и светъл спортен панталон с дължина до коляното и черни обувки. Лицето излязло от сектор „Г“ и преминавало през лекоатлетическата писта в посока към спортния терен. В резултат на проведените ОИМ се установила самоличността на лицето – В. Т. Г. на 49 години, от [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Същият бил известен на МВР по линия „спортно хулиганство“.

От справка за извършена проверка в Единен автоматизиран регистър АИС „Спортни хулигани“ към НИЦССМ – МВР относно В. Т. Г. от 01.06.2024 г., се установява, че лицето е регистрирано в АИС“Спортни хулигани“ към НИЦССМ-МВР за извършване противообществена проява, с наложена ПАМ „Забрана за посещение на спортни

мероприятия в страната и чужбина“ от 2018 г. за срок от една година.

На жалбоподателя В. Г. бил съставен АУАН № VI-98 от 01.06.2024 г. за нарушение на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ, въз основа на който било издадено Наказателно постановление № VI-98/01.06.2024 г. от началника на 01 РУ – СДВР, с което за същото нарушение на основание чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ на Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. Наказателното постановление е връчено лично срещу подпис на оспорващия на 02.06.2024 година.

На същата дата, на която е издал наказателното постановление, ответникът по оспорването– Началник 01 РУ -СДВР издал атакуваната в настоящото съдебно производство Заповед № 24-VI-98-0160/01.06.2024 г., с която на основание чл. 41, т. 1 от ЗООРПСМ вр. чл.30, ал.1, т.1, предл.2 вр. с чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ на жалбоподателя Г. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година.

Заповедта е връчена лично срещу подпис на оспорващия на дата 02.06.2024 г.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства. От показанията на допуснатия по искане на жалбоподателя свидетел – В. Й., който е присъствал на футболната среща се установява фактичката обстановка по време на мача, както и конкретното поведение на жалбоподателя В. Г.. Изложеното от св.Й., че Г. не е нахлул на спортния терен е в унисон с изложеното в докладната записка, приложена към материалите на делото, както и с описаното в показанията на св. Ш., поради което и съдът не намери основания да го постави под съмнение, с оглед факта, че св. Й. е бил на мача заедно с жалбоподателя Г.. Св.Ш. сочи, че В. Г. се е намирал в сектор „Г“ на стадиона, като в 21:49 часа напуснал сектора движейки се по лекоатлетическата писта в посока към спортния терен.

Само за пълнота на изложението, съдът ще посочи, че описаната в оспорената заповед фактология не се потвърждава и от приложения по делото снимков материал (л.28), от който е видно, че ограденото в кръг лице, заснето на записа се намира на лекоатлетическата писта, а не на спортния терен.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в 3-дневния срок по чл. 30а, ал. 3 от ЗООРПСМ, от процесуално легитимирано лице и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, с оглед на което същата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - Началник 01 РУ -СДВР, на когото изрично нормата на чл.30, ал.1 ,т.1 от ЗООРПСМ е предоставила правомощие - в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице да издаде наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10.

Заповедта е издадена и в предвидения срок от 24 часа от съставяне на акт за установяване на административно нарушение по чл. 21, ал. 4 от ЗООРПСМ, в предписаната от закона писмена форма, като са изложени мотиви, съдържащи фактически и правни основания за налагане на ПАМ, поради което настоящият съдебен състав намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на атакуваната заповед. В последната е

прието, че жалбоподателят В. Т. Г. е извършил противообществена проява (спортно хулиганство), изразяваща се в нахлуване на спортния терен, преди приключване на футболната среща между отборите на ПФК „ЦСКА-София“ и ПФК „ЦСКА 1948“, състояла се на 31.05.2024 г. на Национален стадион „В. Л.“, находящ се в [населено място], [улица], с начален час 20:00 часа.

Видно от текста на заповедта, деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ. Съгласно посочената разпоредба „противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се във... нахлуване на спортния терен“. Доказателства за осъществени такива действия от страна на жалбоподателя Г. не се събраха в хода на настоящото производство, като такива данни не се съдържат и в представената по делото преписка. Ето защо, оспорената заповед е издадена в противоречие с материалния закон, доколкото по делото не бе установено по несъмнен начин извършването на вмененото със заповедта деяние от Г.. В приетите писмени доказателства, обективиращи резултатите от извършените проверки, се твърди, че жалбоподателят се е намирал на лекоатлетическата писта на спортното съоръжение, в пространството между сектор „Г“ и огражденията с рекламни табели пред терена, като същият се е движел в посока към спортния терен, но не се е намирал на него (респ. липсват доказателства за нахлуването му на спортния терен). Поради това недоказано е твърдяното със заповедта деяние, изразяващо се в нахлуване на спортния терен.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед следва да бъде отменена поради противоречието ѝ с материалния закон.

При този изход на спора и съобразно разпоредбата на чл. 143, ал. 1 АПК оспорващият има право на присъждане на разноски. По делото са доказани разноски в размер на 610 (шестстотин и десет) лева, от които 600 лева за адвокатско възнаграждение (л.9 от делото) и 10 лева - държавна такса (л.3 от делото).

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд -София град, 29 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Т. Г., ЕГН [ЕГН], Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 24-VI-98-0160/01.06.2024 г., издадена от началник на О1 РУ – СДВР, с която е наложена "Забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина" за срок от 1 (една) година.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) да заплати в полза на В. Т. Г., ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 610 (шестстотин и десет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл. 137 от АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: